

1) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przychodami Narodowego Funduszu są także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. — Prawo energetyczne (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1504 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 34, poz. 293 i Nr 91, poz. 875), w zakresie obowiązków, o których mowa w art. 9a ust. 1 i 3 tej ustawy.”;

2) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przychody, o których mowa w ust. 3a, przeznaczają się wyłącznie na wspieranie odnawialnych źródeł energii znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 3. 1. W terminie do dnia 1 marca 2005 r. minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi pierwszy raport, o którym mowa w art. 9f ust. 1 ustawy zmieniającej w art. 1.

2. W terminie do dnia 27 października 2005 r. minister właściwy do spraw gospodarki ogłosi pierwszy

raport, o którym mowa w art. 9f ust. 4 ustawy zmieniającej w art. 1.

Art. 4. Jeżeli podmioty wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, która na podstawie przepisów dotychczasowych nie wymagała uzyskania koncesji, złożą w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy wnioski o udzielenie koncesji na wytwarzanie energii elektrycznej w odnawialnych źródłach energii, mogą wykonywać taką działalność na dotychczasowych zasadach do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sprawy przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1, 2 i 11 oraz art. 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

876

USTAWA

z dnia 2 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) wprowadzania do obrotu nawozów w zakresie nieuregulowanym w przepisach Unii Europejskiej,
- 2) zadań i właściwości organów i jednostek organizacyjnych w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów na podstawie przepisów Unii Europejskiej w sprawie nawozów¹⁾,
- 3) stosowania nawozów,
- 4) zapobiegania zagrożeniom dla ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów,
- 5) agrochemicznej obsługi rolnictwa.”;

2) w art. 2:

a) pkt 1—4 otrzymują brzmienie:

„1) nawozy — produkty przeznaczone do dostarczania roślinom składników pokarmowych lub zwiększania żyzności gleb albo zwiększania żyzności stawów rybnych,

2) nawozy mineralne — nawozy nieorganiczne produkowane w drodze przemian chemicznych lub przerobu surowców mineralnych, w tym wapno nawozowe, także zawierające magnez,

3) nawozy naturalne:

a) obornik, gnojówkę i gnojowicę,

b) odchody zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem odchodów pszczoł i zwierząt futerkowych, bez dodatków innych substancji,

c) guano

— przeznaczone do rolniczego wykorzystania,

¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów.

4) nawozy organiczne — nawozy wyprodukowane z substancji organicznej lub z mieszanin substancji organicznych, w tym komposty, także wyprodukowane przy udziale dżdżownic,”

b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) wymagania jakościowe — zawartość składników pokarmowych w nawozie oraz jego parametry chemiczne, fizyczne i fizykochemiczne,”

c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) wprowadzenie do obrotu — oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inną odpłatną albo nieodpłatną formę zbycia nawozu wyprodukowanego w kraju albo przywiezionego z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z państw trzecich.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Do obrotu można wprowadzać nawozy:

1) powstałe ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,

2) odpowiadające typom wapna nawozowego, w których zanieczyszczenia nie przekraczają dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10c pkt 3,

3) naturalne, z wyłączeniem gnojowicy, spełniające wymagania weterynaryjne określone w przepisach Unii Europejskiej ustanawiających przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi²⁾.

2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne oraz mineralne nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE” mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Nieprzetworzone nawozy naturalne, w tym gnojowica, mogą być zbywane do bezpośredniego rolniczego wykorzystania wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, pod rygorem nieważności.

4. Umowę, o której mowa w ust. 3, strony przechowują co najmniej przez okres 8 lat od dnia jej zawarcia.

5. Z państw trzecich mogą być przywożone nawozy:

1) które można wprowadzać do obrotu,

2) których okres przydatności do stosowania, licząc od dnia przywozu, wynosi co najmniej 6 miesięcy,

3) zaopatrzone w informacje, o których mowa w art. 8 ust. 2—6.

6. Przepisy ust. 5:

1) nie dotyczą nawozów przeznaczonych wyłącznie do celów naukowo-badawczych,

2) pkt 2 i 3 nie dotyczą nawozów naturalnych, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

7. Nawozy zawierające azotan amonowy w ilości powyżej 28 % w przeliczeniu na azot całkowity, przywożone z państw trzecich, powinny posiadać ważny certyfikat potwierdzający ich odporność na detonację, wydany przez jednostkę akredytowaną w tym zakresie na terytorium Wspólnoty.”;

4) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Do wniosku dołącza się:

1) wyniki badań nawozu,

2) opinie, o których mowa w ust. 3,

3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu,

4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego albo zaświadczenie z ewidencji działalności gospodarczej, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej również umowę tej spółki.

3. Zezwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu wydaje się po uzyskaniu:

1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, wydanych na podstawie przeprowadzonych badań mających na celu stwierdzenie, że nawóz:

a) jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, a w szczególności:

— dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając istotnie na wzrost plonu lub stan odżywienia roślin bądź pozytywnie na jakość plonu lub cechy użytkowe roślin, lub

— zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,

b) po zastosowaniu, zgodnym z instrukcją stosowania, nie wykazuje szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko,

c) spełnia minimalne wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na

²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

podstawie art. 9 oraz wymagania jakościowe deklarowane przez producenta,

d) nie zawiera zanieczyszczeń w ilości przekraczającej dopuszczalne wartości zanieczyszczeń określone w przepisach wydanych na podstawie art. 9,

2) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych o spełnianiu wymagań weterynaryjnych, określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 3, przez nawóz organiczny i organiczno-mineralny, wytworzony z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierający w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce.”;

5) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Do obrotu można wprowadzać także nawozy dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji, które zostały wyprodukowane w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji lub w państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) oraz stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w stosunku do których wydane zostało zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich wprowadzenie do obrotu.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu, o którym mowa w ust. 1, składa do ministra właściwego do spraw rolnictwa producent lub inna osoba zamierzająca wprowadzić nawóz do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Do wniosku dołącza się przetłumaczone na język polski dokumenty potwierdzające wyprodukowanie i wprowadzenie do obrotu nawozu w jednym z państw, o których mowa w ust. 1, oraz instrukcję stosowania i przechowywania tego nawozu.

4. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, nie wydaje się w przypadku, gdy:

1) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, lub

2) właściwości nawozu lub przepisy prawa państwa, o którym mowa w ust. 1, na podstawie których nawóz został dopuszczony do obrotu, nie zapewniają ochrony zdrowia oraz życia ludzi i zwierząt, środowiska naturalnego, interesu konsumentów w stopniu odpowiadającym przepisom niniejszej ustawy.

5. Do nawozów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 3 ust. 2—4 i art. 4.”;

6) w art. 8:

a) ust. 2—4 otrzymują brzmienie:

„2. Na każdym opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu wprowadzanego do obrotu, a w przypadku nawozów luzem — w dokumentach towarzyszących, zamieszcza się:

1) informacje dotyczące identyfikacji nawozu, obejmujące:

a) napis: „nawóz powstały ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE””, z wyszczególnieniem tych typów, w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1,

b) typ wapna nawozowego, w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2,

c) numer zezwolenia w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2,

d) dane o deklarowanej zawartości składników pokarmowych,

e) dane dotyczące formy lub rozpuszczalności składników pokarmowych,

f) nazwę handlową nawozu, w przypadku jej nadania,

g) imię, nazwisko albo nazwę oraz miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta lub importera nawozu,

2) informację o masie nawozu netto,

3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu,

4) informację o okresie przydatności nawozu do stosowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim oraz umieszcza w widocznym miejscu, w sposób zapewniający ich trwałość i czytelność, przy czym informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. f) i g), oraz instrukcję stosowania i przechowywania nawozu należy wyraźnie wyodrębnić od innych informacji wymienionych w ust. 2.

4. Etykiety dołączone do nawozu mocuje się w taki sposób, aby pozostały w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania; jeżeli w systemie zamykania wykorzystuje się plombę, podaje się na niej nazwę lub znak osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. g).”

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Nawozy w postaci płynnej mogą być wprowadzone do obrotu tylko wtedy, gdy są do nich dołączone informacje dotyczące temperatury przechowywania nawozu oraz sposobu postępowania mającego na celu zapo-

bieganie wypadkom w trakcie ich przechowywania.

7. Przepisów ust. 2—6 nie stosuje się do nawozów naturalnych.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: zdrowia, środowiska oraz gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań lub wydawania opinii, o których mowa w art. 4 ust. 3,
- 2) szczegółowy zakres badań nawozów oraz wymagania dotyczące opinii, o których mowa w art. 4 ust. 3, umożliwiających stwierdzenie spełnienia warunków niezbędnych do wydania zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu,
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów, niezbędnej do przeprowadzenia badań i wydania opinii,
- 4) wymagania dotyczące treści instrukcji stosowania i przechowywania nawozów, niezbędnej do bezpiecznego ich stosowania,
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń i ich wartości, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska,
- 6) minimalne wymagania jakościowe dla nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2

— uwzględniając zaplecze badawcze jednostek organizacyjnych, procedury badawcze, kwalifikacje i doświadczenie kadry naukowo-badawczej oraz potrzebę zapewnienia skuteczności działania nawozów.”;

8) po art. 10 dodaje się art. 10a—10d w brzmieniu:

„Art. 10a. 1. Producent ubiegający się o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” na podstawie przepisów Unii Europejskiej w sprawie nawozów, mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa wnioski do ministra właściwego do spraw gospodarki o wystąpienie do Komisji Europejskiej w tej sprawie.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopię wniosku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nawóz spełnia wymagania dla nowego typu nawozu określone

w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki odmawia, w drodze decyzji, przekazania Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej, kopii wniosku, w przypadku gdy nawóz nie spełnia wymagań dla nowego typu nawozu określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów.

Art. 10b. Koszty postępowania związane z wnioskiem o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” ponosi producent ubiegający się o takie oznaczenie.

Art. 10c. Minister właściwy do spraw gospodarki:

1) ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę akredytowanych laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań zgodności nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” z wymaganiami określonymi dla tych nawozów w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,

2) informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o akredytowanych laboratoriach upoważnionych do wykonywania badań, o których mowa w pkt 1,

3) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, typy wapna nawozowego oraz szczegółowe wymagania jakościowe dla tych typów, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochronę środowiska.

Art. 10d. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki w przypadku uzasadnionej obawy, że nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin albo zagrożenie dla środowiska, może, w drodze rozporządzenia:

1) zakazać czasowo wprowadzania do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE”,

2) uzależnić wprowadzenie do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” od spełnienia określonych warunków.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o ograniczeniach we wprowadzaniu nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o których mowa w ust. 1, podając powody wprowadzenia tych ograniczeń.”;

9) po art. 11 dodaje się art. 11a i 11b w brzmieniu:

„Art. 11a. 1. Podmiot, który prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk, lub chów lub hodowlę świń powyżej 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior, jest obowiązany:

- 1) opracować plan nawożenia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.³⁾) i zasadami dobrej praktyki rolniczej,
- 2) zagospodarować na użytkach rolnych będących w jego posiadaniu co najmniej 70 % gnojówki i gnojowicy, a pozostałe 30 % może zbyć zgodnie z art. 3 ust. 3.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 3, nabywca nieprzetworzonego nawozu naturalnego opracowuje, w terminie 30 dni od dnia zawarcia umowy, plan nawożenia, o którym mowa w ust. 1.

3. Plan nawożenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, opiniuje okręgowa stacja chemiczno-rolnicza.

4. Za wydanie opinii, o której mowa w ust. 3, okręgowa stacja chemiczno-rolnicza pobiera opłatę.

5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób uiszczania oraz wysokość opłaty za opiniowanie planu nawożenia, o którym mowa w ust. 1 i 2, mając na względzie koszty ponoszone przez okręgową stację chemiczno-rolniczą przy wydawaniu opinii.

Art. 11b. 1. Podmiot, o którym mowa w art. 11a ust. 1, przechowuje gnojówkę i gnojowicę w szczelnych, zamkniętych zbiornikach.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592, Nr 190, poz. 1865 i Nr 228, poz. 2259.

2. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dotyczące zbiorników, o których mowa w ust. 1, oraz przechowywania gnojówki i gnojowicy, mając na względzie ochronę środowiska.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Zabrania się stosowania nawozów:

- 1) na glebach zalanych wodą oraz przykrytych śniegiem lub zamrzniętych do głębokości 30 cm,
- 2) naturalnych w postaci płynnej oraz azotowych — na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10 %,
- 3) naturalnych w postaci płynnej — podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi,
- 4) organicznych i organiczno-mineralnych otrzymanych z ubocznych produktów zwierzęcych lub zawierających takie produkty — na pastwiskach.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy stosowania nawozów w stawach wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.”;

11) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Zadania związane z agrochemiczną obsługą rolnictwa realizuje Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza, zwana dalej „Stacją”, podległa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, oraz podległe jej okręgowe stacje chemiczno-rolnicze, zwane dalej „okręgowymi stacjami”.

2. Stacja oraz okręgowe stacje są państwowymi jednostkami budżetowymi.

3. Stacją kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

4. Okręgowymi stacjami kierują dyrektorzy powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Stacji.

5. Dyrektor Stacji nadzoruje i koordynuje działalność okręgowych stacji, w tym również w zakresie gospodarowania środkami publicznymi oraz w zakresie realizacji planów finansowych przez te stacje.”;

12) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. Do zadań Stacji należy:

- 1) określanie sposobu prowadzenia badań agrochemicznych, w tym dobór metod badawczych,

- 2) ustalanie zakresu zadań wykonywanych przez okręgowe stacje,
- 3) kontrola działalności okręgowych stacji, w tym stosowania metod badawczych i terminowości wykonywania badań przez te stacje,
- 4) podejmowanie działań w zakresie udziału laboratoriów okręgowych stacji w badaniach dokładności wykonywania analiz chemicznych,
- 5) organizacja szkoleń dla pracowników okręgowych stacji,
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm pod powierzchnią terenu,
- 7) prowadzenie obsługi finansowej okręgowych stacji, a w szczególności:
 - a) opracowywanie planów dochodów i wydatków budżetowych dla poszczególnych okręgowych stacji,
 - b) przekazywanie środków finansowych na działalność bieżącą okręgowych stacji,
- 8) wykonywanie innych zadań powierzonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

13) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. Do zadań okręgowych stacji należy:

- 1) wykonywanie analiz gleb, roślin, płodów rolnych i leśnych,
- 2) doradztwo w sprawach nawożenia,
- 3) wykonywanie badań jakości nawozów,
- 4) wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii dotyczących zasobności gleb, składu chemicznego roślin i nawozów oraz prawidłowego stosowania nawozów,
- 5) prowadzenie działalności szkoleniowej i informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1—4,
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do 90 cm pod powierzchnią terenu,
- 7) wykonywanie innych zadań powierzonych przez Stację.

Art. 20b. 1. Stacja prowadzi miesięczną, kwartalną, półroczną i roczną łączną sprawozdawczość budżetową Stacji i okręgowych stacji oraz sporządza

bilans roczny, na podstawie jednostkowych sprawozdań okręgowych stacji.

2. Stacja oraz okręgowe stacje, w zakresie nieuregulowanym w przepisach ustawy, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.”;

14) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Nadzór i kontrola w zakresie nawozów i nawożenia

Art. 20c. 1. Nadzór nad wprowadzaniem do obrotu nawozów sprawuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”.

2. W ramach sprawowanego nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunty,
- 2) dokonywania inwentaryzacji nawozów,
- 3) przeprowadzania kontroli w zakresie spełniania przez nawozy wymagań jakościowych, dokonywanej na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych,
- 4) wstępu do magazynów i innych miejsc, w których są przechowywane nawozy,
- 5) przeprowadzania kontroli w zakresie spełniania przez nawozy oznaczone znakiem „NAWOZ WE” wymagań jakościowych określonych dla ich typów w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,
- 6) przeprowadzania kontroli w zakresie zgodności nawozów z typami nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2, oraz kontroli w zakresie spełniania przez te nawozy szczegółowych wymagań jakościowych określonych dla tych typów nawozów, na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych.

Art. 20d. Do kontroli, o której mowa w art. 20c, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 20e. 1. Po przeprowadzeniu kontroli wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „inspektorem”, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzenia do obrotu nawozów niespełniających wymagań jakościowych,
- 2) nakazać wycofanie z obrotu nawozu niespełniającego wymagań jakościowych,
- 3) w przypadku nieprzydatności nawozu do stosowania w rolnictwie, nakazać zniszczenie tego nawozu na koszt posiadacza.

2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 20f. 1. Kontrolę stosowania i przechowywania nawozów wykonuje Inspekcja Ochrony Środowiska.

2. Sposób wykonywania kontroli, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy o Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 20g. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie chowu lub hodowli, o których mowa w art. 11a ust. 1, w przypadku gdy podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 20h. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, wstrzymać prowadzenie chowu lub hodowli, o których mowa w art. 11a ust. 1, w przypadku stosowania nawozów naturalnych niezgodnie z planem nawożenia.”;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Kto wprowadza do obrotu nawozy:

1) oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów dla tego typu nawozów,

2) niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3

— jest obowiązany do wycofania ich z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania wprowadzającego nawóz do obrotu, opłaty sankcyjnej stanowiącej 100 % kwoty należnej za sprzedane nawozy.

2. Inspektor właściwy ze względu na siedzibę albo miejsce zamieszkania wprowadzającego nawóz do obrotu stwierdza, w drodze decyzji, wprowadzenie do obrotu nawozu oznaczonego zna-

kiem „NAWÓZ WE” niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów dla tego typu nawozów lub niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3, oraz określa termin jego wycofania z obrotu, ilość sprzedanego nawozu oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.”;

16) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Inspektor przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego decyzję, o której mowa w art. 21 ust. 2, która stała się ostateczna.

2. W razie niespełnienia obowiązku wniesienia opłaty sankcyjnej wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zawiadamia inspektora, który wystawia tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do przymusowego ściągnięcia tej opłaty w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

17) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Kto wprowadzając do obrotu nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:

1) deklaruje na opakowaniu lub etykiecie albo w dokumentach towarzyszących zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroelementów niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej w sprawie nawozów,

2) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozów w taki sposób, aby pozostawały one w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania,

3) w przypadku zastosowania w systemie zamykania plomby nie podaje na niej nazwy lub znaku osoby pakującej nawóz,

4) nie umieszcza na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu albo w dokumentach towarzyszących, w języku polskim, następujących informacji:

a) napisanego wielkimi literami znaku „NAWÓZ WE”,

b) o typie nawozu,

c) wyrazu „mieszanka” — w przypadku nawozów powstałych ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”,

d) o składnikach pokarmowych i odpowiadających im symboli chemicznych,

- e) nazwy mikroelementu poprzedzonej jednym z następujących określeń: „schelatowany przez (z podaniem przy tym nazwy czynnika chelatującego lub jego skrót)” albo „skompleksowany przez (z podaniem przy tym nazwy czynnika kompleksującego)” — w przypadku gdy nawóz zawiera mikroelementy,
 - f) instrukcji stosowania nawozu,
 - g) o masie nawozów płynnych wyrażonej w kilogramach,
 - h) o masie nawozu netto lub brutto oraz wadze opakowania w przypadku masy nawozu brutto,
 - i) nazwy nawozu oraz imienia, nazwiska albo firmy oraz informacji o miejscu zamieszkania i adresie albo siedzibie i adresie producenta lub importera nawozu mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - j) o temperaturze przechowywania nawozów płynnych oraz o sposobie postępowania mającego na celu zapobieganie wypadkom w trakcie ich przechowywania,
- 5) nie wyodrębnia informacji dotyczących nazwy handlowej nawozu, w przypadku jej nadania, imienia, nazwiska albo nazwy oraz miejsca zamieszkania i adresu albo siedziby i adresu producenta lub importera nawozu mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz instrukcji stosowania i przechowywania nawozu od innych informacji zawartych na etykiecie lub opakowaniu albo w dokumentach towarzyszących,
- 6) nie przechowuje dokumentacji dotyczącej pochodzenia nawozu, w tym nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu, i nie udostępnia tej dokumentacji do kontroli przez okres, w którym nawozy znajdują się w obrocie, oraz przez okres 2 lat, licząc od dnia zakończenia ich produkcji,
- 7) nie poddaje nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu testowi odporności na detonację,
- 8) podaje zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroelementów niezgodnie z tolerancjami określonymi w przepisach Unii Europejskiej w sprawie nawozów,
- 9) wprowadza do obrotu:
- a) nawozy w opakowaniach lub z zastosowaniem systemu zamykania tego opakowania niezapewniających ich nieodwracalnego zniszczenia w przypadku otwarcia opakowania,
 - b) nieopakowane nawozy o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu
- podlega karze grzywny.
2. Kto wprowadzając do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:
- 1) konfekcjonuje je bez zgody producenta lub importera i nie uzgadnia z nim rodzaju opakowań,
 - 2) nie zamieszcza na opakowaniu nawozu lub na etykiecie, a w przypadku nawozów luzem — w dokumentach towarzyszących, w widocznym miejscu, sporządzonych w języku polskim, w sposób zapewniający trwałość i czytelność, informacji dotyczących identyfikacji nawozu, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, oraz instrukcji stosowania i przechowywania tego nawozu, a także informacji o masie nawozu netto i okresie jego przydatności do stosowania,
 - 3) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozu w taki sposób, aby pozostały one w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania,
 - 4) nie dołącza do nawozów w postaci płynnej informacji o temperaturze przechowywania nawozu oraz o sposobie postępowania mającego na celu zapobieganie wypadkom w trakcie ich przechowywania
- podlega karze grzywny.”;
- 18) po art. 24 dodaje się art. 24a i 24b w brzmieniu:
- „Art. 24a. Kto:
- 1) wprowadza do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:
 - a) niespełniające wymagań jakościowych,
 - b) w których zanieczyszczenia przekraczają dopuszczalne wartości zanieczyszczeń,
 - 2) stosuje nawozy w sposób niezgodny z obowiązującymi warunkami i zasadami, powodując zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska,

- 3) wykonuje prace polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów, nie posiadając uprawnień w tym zakresie,
 - 4) przewozi lub przechowuje nawozy w sposób niezgodny z obowiązującymi w tym zakresie zasadami, powodując zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska,
 - 5) nie wycofa nawozu wprowadzonego do obrotu wbrew obowiązkom określonym w art. 6 ust. 3, art. 21 ust. 1 i art. 29 ust. 2 i 3,
 - 6) stosuje na pastwiskach nawozy organiczne i organiczno-mineralne otrzymane z ubocznych produktów zwierzęcych lub zawierające uboczne produkty zwierzęce,
 - 7) będąc nabywcą nieprzetworzonego nawozu naturalnego nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia lub stosuje nieprzetworzone nawozy naturalne niezgodnie z tym planem,
 - 8) przechowuje gnojówkę i gnojowicę w sposób niezgodny z art. 11b
- podlega karze grzywny.

Art. 24b. Orzekanie w sprawach określonych w art. 24 i art. 24a następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. 1. Stacja Chemiczno-Rolnicza działająca na podstawie dotychczasowych przepisów, zwana dalej „Stacją Chemiczno-Rolniczą”, ulega likwidacji z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa utworzy Stację i okręgowe stacje.

3. Tworząc Stację i okręgowe stacje, minister właściwy do spraw rolnictwa wyposaży je w mienie będące uprzednio w zarządzie Stacji Chemiczno-Rolniczej, z tym że nieruchomości będące w trwałym zarządzie Stacji Chemiczno-Rolniczej przechodzą w trwałe zarząd okręgowych stacji.

4. Przejście trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 3, stwierdza, w drodze decyzji, właściwy starosta na wniosek zainteresowanej okręgowej stacji.

5. Pracownicy Stacji Chemiczno-Rolniczej oraz jej oddziałów stają się odpowiednio pracownikami Stacji oraz okręgowych stacji, z zachowaniem wymogów, o których mowa w art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 3. 1. Tracą ważność zezwolenia na wprowadzenie nawozów do obrotu wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli wymagania jakościowe nawozów określone w tych zezwoleniach nie odpowiadają minimalnym wymaganiom jakościowym określonym na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, stwierdza utratę ważności zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

3. Nawozy niespełniające wymagań jakościowych, wprowadzone do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, mogą pozostawać w obrocie przez okres roku od dnia jej wejścia w życie.

4. Producent lub importer nawozu występujący o wydanie zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, w stosunku do którego utraciło ważność zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza:

- 1) wyniki badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych;
- 2) opinię o spełnianiu przez nawóz wymagań jakościowych, wydaną przez upoważnione jednostki organizacyjne na podstawie badań, o których mowa w pkt 1;
- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu zaakceptowany przez upoważnioną jednostkę organizacyjną, która wydała opinię o przydatności nawozu do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb.

Art. 4. 1. Producenci lub importerzy nawozów organicznych i organiczno-mineralnych wytworzonych z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierające w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce, którym zostało wydane zezwolenie ministra właściwego do spraw rolnictwa na ich wprowadzenie do obrotu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, powinni dostarczyć do ministra właściwego do spraw rolnictwa opinię o spełnianiu przez te nawozy wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej ustanawiających przepisy sanitarne dotyczące produktów do spożycia przez ludzi, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Producenci lub importerzy nawozów, o których mowa w ust. 1, którzy nie dostarczyli opinii o spełnianiu wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 1, są obowiązani do wycofania tych nawozów z obrotu w terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie niniejszej ustawy, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Art. 6. Oznakowanie opakowań, etykiety i dokumenty towarzyszące, dołączone do nawozu, spełniające wymagania przepisów dotychczasowych, mogą być stosowane przez okres roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 9 w zakresie art. 11a, art. 1 pkt 14 w zakresie art. 20g i 20h oraz art. 1 pkt 18 w zakresie art. 24a pkt 7, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

2) art. 1 pkt 9 w zakresie art. 11b oraz art. 1 pkt 18 w zakresie art. 24a pkt 8, które wchodzi w życie z dniem 1 maja 2005 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

877

USTAWA

z dnia 2 kwietnia 2004 r.

o zmianie ustawy o środkach żywienia zwierząt oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 23 sierpnia 2001 r. o środkach żywienia zwierząt (Dz. U. Nr 123, poz. 1350 oraz z 2003 r. Nr 122, poz. 1144 i Nr 208, poz. 2020) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) zasady wytwarzania i stosowania środków żywienia zwierząt i pasz leczniczych oraz obrotu nimi,

2) zasady sprawowania nadzoru przez Inspekcję Weterynaryjną w zakresie, o którym mowa w pkt 1,“;

2) w art. 2:

a) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) pasze lecznicze — mieszaninę jednego lub kilku premiksów leczniczych weterynaryjnych z jedną lub kilkoma paszami, przeznaczo-

ną, ze względu na swoje właściwości profilaktyczne lub lecznicze, do podawania zwierzętom w formie niezmienionej,“,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) materiały paszowe — produkty pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego występujące w stanie naturalnym, świeże lub konserwowane albo przetworzone, oraz inne substancje organiczne, a także substancje nieorganiczne, zawierające dodatki paszowe albo niezawierające tych dodatków, przeznaczone do żywienia zwierząt, w formie nieprzetworzonej lub przetworzonej, albo do sporządzania mieszanek paszowych, albo jako nośniki premiksów,“,

c) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) dawka dzienna — całkowitą ilość pasz obliczoną w odniesieniu do pasz zawierają-

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 6 września 2001 r. — Prawo farmaceutyczne oraz ustawę z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej.

Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

1) dyrektywy 79/373/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie obrotu mieszkankami paszowymi (Dz. Urz. WE L 86 z 6.04.1979 r., z późn. zm.),

2) dyrektywy 90/167/EWG z dnia 26 marca 1990 r. ustanawiającej warunki przygotowania, wprowadzania do obrotu i użycia pasz leczniczych we Wspólnocie (Dz. Urz. WE L 92 z 7.4.1990 r., z późn. zm.),

3) dyrektywy 95/53/WE z dnia 25 października 1995 r. ustalającej zasady dotyczące organizacji urzędowych inspekcji w zakresie żywienia zwierząt (Dz. Urz. WE L 265 z 8.11.1995 r., z późn. zm.),

4) dyrektywy 95/69/WE z dnia 22 grudnia 1995 r. ustanawiającej warunki i środki dla zatwierdzania i rejestracji określonych zakładów i pośredników prowadzących działalność w sektorze pasz zwierzęcych i zmieniającej dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 79/373/EWG i 82/471/EWG (Dz. Urz. WE L 332 z 30.12.1995 r., z późn. zm.),

5) dyrektywy 96/25/WE z dnia 29 kwietnia 1996 r. w sprawie obrotu materiałami paszowymi, zmieniającej dyrektywy 70/524/EWG, 74/63/EWG, 82/471/EWG i 93/74/EWG oraz uchylającej dyrektywę 77/101/EWG (Dz. Urz. WE L 125 z 23.05.1996 r., z późn. zm.),

6) dyrektywy 98/68/WE z dnia 10 września 1998 r. ustanawiającej dokument wzorcowy określony w art. 9 ust. 1 dyrektywy Rady 95/53/WE i niektóre reguły kontroli przy wprowadzaniu do Wspólnoty pasz z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 261 z 24.09.1998 r.),

7) dyrektywy 2001/82/WE z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do weterynaryjnych produktów leczniczych (Dz. Urz. WE L 311 z 28.11.2001 r., z późn. zm.).

Dane dotyczące ogłoszenia aktów prawa Unii Europejskiej, zamieszczone w niniejszej ustawie — z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej — dotyczą ogłoszenia tych aktów w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — wydanie specjalne.